

सि । म॒हि॒षो गी॒र्भिरा च॑ य॒ज्ञियोऽव॒वर्त्त॑त् । रा॒ये नो
वि॒श्वा सु॒पथा॑ कृ॒णोतु॑ व॒ज्री । चि॒क॒द्रुके॑षु म॒हि॒षो यवा॑-
शि॒रन्तु॑ वि॒शुष्म॑स्तृ॒पत् । सोम॑मपिब॒दिष्णु॑ना सु॒तं यथा॑-
व॑शत् । स॒र्द्धं म॑माद॒महि॑क॒र्मक॑र्त्त॒वे म॒हामु॑रुं ॥ ९ ॥

सैन॑स॒श्च॒दे॒वं दे॒वः स॒त्यमि॒न्दुः स॒त्यइ॒न्द्रः । वि॒द-
द्य॑तो॒ सर॑मा॒रुग्ण॑म॒द्रैः । म॒हि॒पाथः॑ पू॒र्व्यः स॒ध्रिय॑कः ।
अ॒ग्रं न॑यत्सु॒पद्य॑क्ष॒राणां॑ । अ॒च्छा॒रवं॑ प्रथ॒मा जा॑न॒ती-
गा॑त् । वि॒द॒ज्ञव्यः॑ स॒रमा॑ दृ॒ढमू॑व्यं । येना॒नुकं॑ मा॒नुषी॑
भो॒जते॑ वि॒ट् । आ॒ ये वि॒श्वा स्व॑प॒त्यानि॑ च॒क्रुः । कृ॒ण्वा-
नासौ॑ अ॒मृत॑त्वाय॒ गा॒तुं । त्वं नृ॑भिर्नृ॒पते॑ दे॒वह॑तौ
॥ १० ॥

भूरी॑णि वृ॒त्वाह॑र्य॒श्वह॑सि । त्वं नि॒दस्यु॑च्चु॒मुरिं॑ ।
धुनिं॑ चा॒स्वाप॑योद॒भीत॑येसु ह॒न्तु । ए॒वापा॑हि पृ॒त्नथा॑
म॒न्दतु॑ त्वा । श्रु॒धि ब्र॑ह्म॒ वावृ॑धस्वो॒त गी॒र्भिः । आ॒विः सू॒-
र्यं कृ॑णुहि पी॒पिही॑षः । ज॒हि श॑त्रूँ र॒भिगा॑इ॒न्द्र त॒न्धि ।
अ॒ग्ने बा॑धस्व वि॒मृधो॑ नुदस्व । अ॒पामी॑ वा॒अप॑ र॒क्षासि॑
से॒ध । अ॒स्मात् स॑मु॒द्राद॑ह॒तो दि॒वो नः॑ ॥ ११ ॥

अ॒पां भू॒मान॑मु॒प नः॑ सृ॒जेह॑ । यज्ञ॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ सु॒मतौ॑
सु॒श॒वा आ॑ त्वा । वसू॑नि पु॒रुधा॑ वि॒शन्तु॑ । दी॒र्घमा॑यु॒र्यज॑-